

10.6.2019

ועדה מיוחדת לפי סעיף 44 לפקודת הרופאים (נוסח חדש) התשל"ו – 1976

לכבוד

מר בנימין נתניהו

ראש הממשלה ושר הבריאות

דין וחשבון לפי סעיף 44(ה) לפקודת הרופאים (נוסח חדש) התשל"ו – 1976

בעניין:

פרופ' איתמר גרוטו המשנה למנכ"ל, משרד הבריאות באמצעות ב"כ, עו"ד ישראל וינברגר
מלשכת היועצת המשפטית, משרד התובע הראשי, משרד הבריאות ירושלים.

הקובל

נגד

ד"ר רני ויסברוט, [REDACTED] זופא מורשה, [REDACTED]
[REDACTED]

הנקבל

1. הקובלנה

ביום 12.12.2018, הגיש פרופ' איתמר גרוטו המשנה למנכ"ל של משרד הבריאות,
קובלנה נגד הנקבל (להלן: "הקובלנה"), בכך שהורשע בעבירה פלילית, איומים- עבירה

לפי סעיף 192 לחוק העונשין תשל"ז-1977, ובכך גילה התנהגות שאינה הולמת רופא - כאמור בסעיף 41(1)-ו(5) לפקודת הרופאים (נוסח חדש), התשל"ז 1976 (להלן: "הפקודה").

2. הוועדה:

שר הבריאות מינה את הח"מ להיות וועדה שתדון בקובלנה (להלן: "הוועדה").

3. דיון:

בישיבת הוועדה מיום 27.3.2019, הודיע הנקבל, לשאלת הוועדה, כי אינו מעוניין בייצוג ע"י עו"ד וכי הוא מיצג את עצמו. לאחר שהוסבר לו פשרה של הקובלנה, אמר כי הוא מודה בקובלנה.

לאור הודאת הנקבל, הוועדה הרשיעה אותו בעובדות ובעבירות שבכתב הקובלנה.

טיעונים לעניין אמצעי המשמעת:

טיעוני כל' הקובל:

כל' הקובל טען כי אדם שרוצה לקבל רישיון של רופא צריך להיות אדם הגון. כל' הקובל הפנה את הוועדה לאמור בפסק דין "תמר כתב": "לפיכך המשקל שראוי לייחס לנסיבות שבהם בוצעה העבירה הפלילית, לכן גם המשקל שיש לייחס לנסיבות האישיות של הנאשם, פוחת בדין המשמעת. בדין המשמעת אמצעי משמעת אמור לשמש אמצעי מניעה, יותר מאשר אמצעי ענישה. התכלית העיקרית של אמצעי המשמעת היא כאמור למנוע פגיעה משמעותית בתפקוד של שירות המדינה ובדמית של שירות זה, שכן תדמית ראויה היא תנאי הכרחי לפעילות תקינה של השירות". בפסק דין "עמוס ברוכים" נאמר לגבי ההבדל בין אמצעי המשמעת בהליך הפלילי להליך המשמעת:

"יש להקדים ולהציג את ההבדל המהותי בין הדין המשמעותי לבין הדין הפלילי, ההבדל נובע מין התכלית. הדין המשמעותי נועד לשרת תכלית שונה מין התכלית של הדין הפלילי. עיקר התכלית של הדין המשמעותי הוא הגנה על השירות הציבורי. הצורך וההגנה על השירות הציבורי אינו בא לידי ביטוי מלא בהליך הפלילי. גם אם בהליך הפלילי נגזר על עובד הציבור עונש של קנס, מאסר או עונש אחר, עדיין יש צורך לברר אם ראוי לנקוט נגדו גם הליך משמעותי. האם ראוי שאותו עובד ציבור יישאר בתפקידו, או שמא ראוי להעבירו לתפקיד אחר, או להורידו בדרגה, או לפטרו מהשירות, וזאת כדי למנוע פגיעה נוספת של אותו עובד בשירות הציבורי, וכדי להגן על תדמית השירות ועל אמון הציבור, וגם כדי לשרש תופעות פסולות בשירות הציבורי, ולהרתיע עובדי ציבור אחרים בפני התנהגות שאינה הולמת את השירות". הדברים אמורים כמובן גם, בהשלכה, לגבי העוסקים במקצועות הרפואה. בפסק דין לביו לאור נאמר: "השיקול המרכזי בהליכים המשמעותיים שבנידון, הינו השיקול של הגנה על האינטרס שיש לציבור, בשמירה על רמתו ועל כבודו של מקצוע הרפואה, ועל אמון הציבור ברופאים". "לפיכך נפסק כי בהליכים ממין זה השיקול המרכזי שעל הגורם המחליט לשוות לנגד עיניו, הוא אינטרס הציבור, ואילו השיקולים הספציפיים הנוגעים לעבריו המשמעת העומד בפניו, עניין משני שיש לשקלו, אם בכלל". בפסק דין אדגר סבין נאמר:

"יש לזכור כי מעשיו הבלתי הולמים של רופא, כמו גם התגובה העונשית אשר באה בעקבותיהם, אינם מתרחשים בחלל הריק,

ויש בהם כדי להשפיע הן על הציבור העוסקים במקצוע, מחד גיסא, והן על כלל הציבור לרבות על המטופלים, והמטופלים בכוח מאידך גיסא. ראוי איפה כי בתהליך עיצובה של התגובה העונשית המשמעתית, יינתן ביטוי הולם למצב דברים זה, יועבר המסר ברור בכל האמור לכללי האסור והמותר במסגרת פעילותו המקצועית של רופא, ולעיתים גם מחוצה לה". במקרה שלפנינו הוא לא במסגרת הפעילות של הרופא, אלא מחוצה לה, זה במסגרת הפרטית שלו, אבל גם שם ראוי להעביר מסר שמרופא, מצופה לנהוג לפי קודים של התנהגות מסוימת.

בכ' הקובל הגיש לוועדה הכרעת הדין, גזר הדין והחלטת וועדה קודמת לפי סעיף 41 מיום 8.1.2018 בגין איומים ותקיפה נגד בת זוגו של הנקבל ונפסק לו התלייה לחודשיים.

כמו כן הגיש בכ' הקובל כתב אישום בתיק 611-02-02-18 (ההליכים הפליליים טרם הסתיימו), שבגינו הועמד הנקבל לדיון בפני ועדה מיוחדת, לפי סעיף 44(א) רבתי, ורישיונו נשלל לשישה חודשים. באותו עניין הועמד בפני וועדה על פי סעיף 44(ב) ורישיונו הוחזר לו, למרות שהקובל ביקש להמשיך את ההתליה. כמו כן הגיש בכ' בקובל כתב אישום נוסף בתיק 1618-01-16, הנקבל הודה והורשע, טרם הושמעו טיעונים לעונש.

לסיכום טען בכ' הקובל כי העבירות בהם הורשע יש בהם בכדי להעיד על הנקבל כי אינו נרתע פעם אחר פעם לעבור על החוק, לפגוע בזוגתו לשעבר, באם ילדתו.

נראה כי הנקבל לא הפנים את חומרת מעשיו. במעשיו אלו הוכיח כי לא ניתן לתת בו אמון כרופא, אשר חלק נכבד מהמקצוע הוא אמון הציבור ברופא, ואמינותו כלפי משרד הבריאות. מה שנדרש מהרופא זה בעצם לטפל באנשים ולא לפגוע באנשים.

בכ' הקובל מבקש מהוועדה להמליץ על אמצעי משמעת של התליה לפי שיקול דעתה.

טיעוני הנקבל:

הנקבל אמר לוועדה כי הוא רופא מזה שלושים וארבע שנים. עברתי את לימודי הרפואה בארה"ב, עם הרבה תעודות הוקרה, והשם שלי מוכר בכל העולם. עד כדי כך כשאתי מטפל פה בארץ באים אלי ראשי ממשלה. אני מטפל בשוועי הארץ מבחינה כלכלית ומבחינה מעמדית. לא מזמן פנה אלי עו"ד יעקב ויינברג, לצערי, לא יכולתי לעזור לו. בשביל שאני אוכל לטפל בראש הממשלה ובמשפחה שלו, הייתי צריך לעבור את כל המדורים של השב"כ, בשביל שיאשרו שמותר לי לעשות את זה. אז כשהקובל מדבר על אמון כלפי בן אדם, אני עברתי את זה עם אור ירוק לכל הרוחב ולכל האורך. אז אם השב"כ ומדינת ישראל נתנה לי אמון כזה גדול, שנתנה לי לטפל באנשים הכי חשובים שיש במדינה, הקובל לא יכול לבוא ולהגיד באיש הזה אין אמון.

מה שהקובל סיפר לכם לא היה ולא קרה, ומצוץ מהאצבע לחלוטין. זה מעולם לא קרה. אני עם אשתי רבנו שתיים עשרה שנים, מעולם לא היה שום דבר מעבר למה שאתם רואים פה. יש לי ילדה בת 13.5, ושני ילדים מבוגרים. הילדה בת 13.5 היא עם צרכים מאוד מיוחדים, ואני היחיד שהיא יכולה לפנות אליו, להיעזר בו ולהיות

הגב שלה בכל דבר בחיים שהיא עושה. היא ילדה גאונית. היא
הולכת לבית ספר של גאונים, ויש לה צרכים מאוד מאוד מיוחדים,
ורק אני עוזר לה וככה היא הגיעה למה שהיא הגיעה. היא מוכרת
בחוגים שלה, ולא רק בחוגים שלה. שישה, שמונה חודשים שלקחו
לי את הרישיון, פגע בי בצורה כזו שלא יכולתי לתמוך בה כלכלית.
כל החופש הגדול שעבר, בקיץ שעבר, היא ישבה בחדר שלה לבד
בבית. לא היה לי כסף לקנות לה נעלים, לא היה לי כסף לקנות לה
בגדים וספרים לשנה החדשה.

לא מדובר בעבירה רפואית. מעולם חוץ משבחים לא קיבלתי שום
דבר. רק שבחים בצורה המקצועית. עם האימא של הילדה אכן
רבנו פה ושם, ושום דבר לא קרה. באף אחד מהמקרים לא קיבלתי
מאסר בפועל. אף אחד לא התרגש, מבעיות במשפחה. חיכו לי
חצי שנה שתגמר לי ההתליה והחזירו אותי לעבודה, ואני סוף סוף
מרוויח משכורת בה אני יכול קצת לחיות. זרקו אותי מהבית, לא
היה לי בית במשך חודשים, גרתי אצל חברים עם שקיות. לא היה
לי איפה לגור, כי לא היה לי כסף לשלם. אני לא אדם רע והקיר
שלי מלא עם תעודות של הוקרה ושל הישגים. אני התקבלתי
לעבודה בזמן שאלפיים אנשים ניסו להתקבל ולא הצליחו. ארבע
אנשים התקבלו ואני אחד מהם, כך שאין דופי בעבודה המקצועית
שלי. את האמון הכי גבוה שיכול להיות יש לי על ידי השב"כ. כיום
אני עובד ע"י השב"כ. המומחיות שלי היא המטופתלוגיה.

יש המון אנשים שתלויים בי, אני כל יום עוזר לאנשים, אני שנים
מהחיים שלי נתתי עבור המדינה, ולכן אני מבקש מהוועדה הזאת
שיש לה את הסמכות, ויש לה את היכולת, אני מבקש מכם, אני
מתחנן לפניכם, זה לא בשבילי, אני אשרוד בכל מצב, אני שרדתי

במצבים שאחרים לא הצליחו, אבל זה מדובר בבת שלי, בשבילה
זה הרס של החיים, היא תלויה בי במאה אחוז. הרי כלפי הציבור
לא עשיתי שום דבר רע, לאף אחד, אף פעם, להפך. יש לי אלפיים
של מכתבי תודה מאנשים שחלק גדול מהם אתם מכירים, בגלל
שהם מפורסמים בתפקידי מפתח. אז לא עשיתי כלום לאף אחד.

בבקשה תניחו לנו להמשיך בחיים שלנו.

הבת שלי חייבת טיפולים מיוחדים, שעולים המון כסף,

אני כרגע עובד בשביל הצבא,

בחוזה מיוחד, בצריפין ובתל השומר, במרפאות של אנשי הקבע.

הנקבל מבקש לא להתלות את רישיונו.

המלצה:

נגד הנקבל הוגשה קובלנה בגין הרשעתו, בכתב אישום, באיומים-
עבירה לפי סעיף 192 לחוק העונשין, תשל"ז-1977. בשל
הרשעתו פסק לו ביהמ"ש השלום בנתניה שלושה חודשי מאסר
על תנאי למשך שלושה חודשים.

על מנת להחליט על אמצעי משמעת הולמים את העבירות בגינם
הורשע בקובלנה שהוגשה נגדו בסעיפים 41(1) ו-5 לפקודה,
הוועדה בחנה את עובדות המעשה שבכתב האישום, את החלטת
ביהמ"ש, ואת ההשלכות שיש לכך על בחירת אמצעי המשמעת
שיש להטיל על הנקבל.

סיפור המעשה, כפי שעולה מכתב האישום, התרחש בין הנאשם
(להלן: "הנקבל") לבין בת זוגו. "התפתח ויכוח בין הנקבל לבת
זוגו(המתלוננת). במהלך הוויכוח נטל הנקבל פטיש קטן המשמש
לצרכים רפואיים והלך עמו לעבר בת זוגו ואמר לה הפטיש הוא

נגדך, אם היה אפשר הייתי מביא מסור כדי להפריד לך את הראש מהגוף".

בגזר הדין נאמר כי הנאשם הודה והורשע בביצוע עבירה של איומים וזאת במסגרת הסדר טיעון בין הצדדים. להלן דברי כבוד השופטת כפי שהובאו בגר הדין:

"לאחר שנתתי דעתי למכלול הטעמים העומדים בבסיס הסדר הטיעון, בדגש על הקשיים הראייתיים, על נטילת האחריות תוך חיסכון בזמן השיפוטי ובזמנם של עדי התביעה, ועל היות הנאשם רופא על כל המשתמע מכך לעניין נפקויות הרשעתו בדין, וזאת לצד העדר עבר מכביד והיות נסיבות ביצוע העבירה ברף חומרה נמוך, מצאתי כי ההסדר אליו הגיעו הצדדים מאזן בצורה ראויה בין האינטרס הציבורי לבין טובת ההנאה המוענקת לנאשם, ומשכך אכבדו. נוכח האמור אני גוזרת על הנאשם 3 חודשי מאסר על תנאי למשך שנתיים".

מעיון בעובדות המעשה, כפי שעולים מכתב האישום, נמצא כי איומיו הבוטים של הנקבל, לרבות נטילת "פטיש", כלפי בת זוגו חמורים ומטרידים וראויים לכל גינוי, במיוחד כאשר הם נעשים ע"י רופא ממנו מצופה, ביתר שאת, לנהוג בחסד ובהומניות, בשמירה על החוק וכללי האתיקה. אכן האמור לעיל מצביע על כך כי הנקבל נהג בדרך פסולה שאינה הולמת רופא, גם אם אין קשר בין מעשיו להיותו רופא או למקצוע הרפואה.

לקולה שקלה הוועדה את חלוף של כ- חמש שנים מקרות האירוע, את גילו המתקדם, בן 64, את מצבו הכלכלי ומצבה המיוחד של

בתו ותלזותה בו נפשית וכלכלית, את העבירה הפלילית הנמצאת

"ברף חומרה נמוך" והענישה המקלה שנפסקה לו.

אשר לבקשת בכל הקובל להתלות את רישיונו של הנקבל. הוועדה

סבורה כי בעבירה הפלילית בה הורשע הנקבל בכתב האישום, ובעבירת המשמעת בה הורשע בכתב הקובלנה – אין לראות משום פגיעה באימון הציבור ברופא או באמינותו כלפי מערכת הבריאות, שכן, ולצורך הדיון בלבד לעניין התליית רישיון, אין קלון בעבירה הפלילית בה הורשע. למעשיו של הנקבל אין כל קשר להיותו רופא או למקצוע הרפואה, שכן מדובר בעבירה על רקע סכסוך פרטי, משפחתי. לפיכך אין מקום להטיל על הנקבל אמצעי משמעת של התליית רישיון.

לפיכך ולאור מכלול השיקולים כאמור לעיל, הוועדה ממליצה בפני

כבוד השר להטיל על הנקבל אמצעי משמעת של נזיפה.

דר' משעל יוסף, יו"ר

פרופ' בעז עמיחי, חבר

יגאל חיות, עו"ד

נציג היועמ"ש לממשלה